

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 769/2021
28.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Александра Тасића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1133/15 од 19.07.2019. године и Вишег суда у Нишу Кж1 126/20 од 09.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Александра Тасића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1133/15 од 19.07.2019. године и Вишег суда у Нишу Кж1 126/20 од 09.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 1133/15 од 19.07.2019. године, поред осталих, окривљена АА је оглашена кривом да је извршила кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези става 1. Кривичног законика па јој је изречена условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци, која се неће извршити уколико окривљена у року од 3 (три) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и иста је осуђена на новчану казну у износу од 150.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 3 (три) месеца по правноснажности пресуде и одређено је да ће суд, ако окривљена наведену новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, поред осталих, окривљена је обавезана на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, а Основном јавном тужилаштву у Нишу на име трошкова кривичног поступка износ од 16.545,115 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 126/20 од 09.03.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу, окривљене и браниоца окривљене и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Александар Тасић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Бранилац окривљене се у поднетом захтеву за заштиту законитости, позива на одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, не опредељујући је навођењем конкретне повреде закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП. Међутим, наводима захтева бранилац истиче да окривљена АА у конкретном случају није имала својство одговорног лица, ни као заступник капитала ни као председник управног одбора. Када је у питању околност што је окривљена, као представник власника капитала, била постављена и за председника управног одбора, бранилац наводи да ни у том смислу окривљена није имала својство одговорног лица, јер председник управног одбора не врши управљачку нити пословну функцију у привредном друштву. По оцени Врховног касационог суда, изнетим наводима, бранилац окривљене указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по питању да ли је дело које предмет оптужбе кривично дело, услед недостатка објективног елемента кривичног дела, јер окривљена, према ставу одбране, у конкретном случају, нема својство одговорног лица.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 126/20 од 09.03.2021. године, је дао јасне и правилне разлоге за свој закључак да окривљена испуњава услове из члана 112. став 5. Кривичног законика и да је у инкриминисаном периоду била одговорно лице у субјекту привредног пословања, које је било овлашћено и које је правно и фактички вршило управљање друштвом (страна 3. трећи, четврти, пети и шести став,

страна 4.и страна 5. први став), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић